

Kẻ tân tòng mang tên Vũ Thành An: Phép lạ nào đã xảy đến?

Hơn mười năm trước đây, khi ghi nhận về những đóng góp của dòng nhạc tình Vũ Thành An, tôi viết:

“Nhu tuổi trẻ Việt Nam, như tuổi trẻ của chính chàng, những năm cuối thập niên 60. Lúc cuộc chiến lần lượt lấy đi khỏi những lồng ngực phơi phới thanh xuân bao bình minh chói lòa nghĩa sống - - Lúc bom đạn đã khóa kín mọi nẻo, ngõ tương lai - - Lúc những người trẻ tuổi Việt Nam, ở cả hai miền đất nước, không thấy màu xanh; không kịp uống ngụm nước tình yêu đầu nguồn, lịm ngọt.

“Ngụm nước tình yêu thứ nhất trong họ, đã là những ngụm nước chứa đầy thuốc nổ biệt ly. Những ngụm thủy ngân tàn phá, huy hoại.

“Đó là lúc Tình Khúc Thứ Nhất, rồi Những Bài Không Tên, xuất hiện. Sự xuất hiện của đời nhạc Vũ Thành An, lập tức, là một đáp ứng, đắp bù cho những thẳm sâu thiếu hụt; cho những đáy cùng bơ vơ - - Những đáy cùng lạc loài, mất hướng thanh xuân.

“Đời nhạc Vũ Thành An, thế đó, đã là những phủ dụ, đã là những dỗ dành, lê lét về sự sống. Dù sự sống, phía trước, cũng chỉ là tuyệt vọng chan chứa: Hãy cố yêu người mà sống - lâu rồi đời người cũng qua...

“Đời nhạc Vũ Thành An, luôn luôn mở tới những chân trời tin yêu nhỏ nhoi, bé mọn, như những đời Do Thái trên mặt địa cầu, cuối đời còn hướng về Đất Hứa. Đời nhạc Vũ Thành An, luôn luôn phóng chiếu một kiếm tìm sinh lộ. Tìm kiếm đường nứt rạn trên biển đặc máu xương. Bên cạnh những ngợi ca tan nát, trên những chia tay mất đầu, ngọn lửa tin yêu của đời nhạc Vũ Thành An, lúc nào cũng bập bùng - - Lúc nào cũng lấp lánh...”

Mười hai năm trước, khi viết: ngọn lửa tin yêu của đời nhạc Vũ Thành An lúc nào cũng bập bùng - - Lúc nào cũng lấp lánh, tôi chỉ muốn nói tới tính nhân ái trong thế giới nhạc tình của Vũ!

Tôi đâu ngờ ngọn lửa tin yêu kia sau những năm tháng tù đầy, đã được Đức-Tin-Thiên- Chúa thêm sức, để trở thành ngọn đuốc rực rỡ giữa trái tim mẫn cảm của người nhạc sĩ tài hoa này.

Với tôi, điều đáng kể hơn nữa, ngoài sự kiện Vũ Thành An nhận được ơn Thiên Triệu từ Đấng Cứu Thế, một cách muôn màng; chính là ý chí, chính là nghị lực phi thường của một người viết tình ca thành công, bước vào tuổi năm mươi, sau bao mệt mỏi nhọc nhằn đời thường...

Vậy mà, Vũ Thành An đã có thể ép xác, xóa bỏ danh vọng chói chang của mình, để hoàn tất chương trình thần học, kéo dài đằng đẵng bao năm...

Và, cuối cùng, Vũ Thành An đã được Thiên Chúa đền bù.

Vũ trở thành kẻ thừa-sai của Đấng Ki Tô, tự nguyện phụng hiến những ngày còn lại đời mình, cho tình yêu Thiên Chúa.

Sự chính thức trở thành người rao giảng Đức-Tin-Thiên-Chúa nơi kẻ tân-tòng mang tên Vũ Thành An, (một Vũ Thành An nghệ sĩ, nổi tiếng,) ở tuổi ngoài năm mươi, với tôi, là một cuộc phân đấu lớn lao hơn bất cứ một cuộc phân đấu cam go nào khác, mà, một con người tầm thường có thể vượt qua.

Sự kiện hãn hữu, chưa từng xảy ra, trong giới nghệ sĩ kia, khiến tôi không thể không công khai bày tỏ lòng khâm phục và ngưỡng mộ ông!

Tôi hiểu, chẳng điều gì Thiên Chúa không làm được.

Nhưng, mặt khác, tôi cũng hiểu, một khi con người còn bị giới hạn trong bình thối xương yêu đuối và tội lỗi, thì, không phải ai cũng có thể đi tới vùng Ánh Sáng như Vũ Thành An, ngay cả lúc họ còn rất trẻ!...